

[Jønson.]

køre med Rutebil eller Sporvogn, der gaar ikke færre end: Linie 10, Linie 18 og Linie 20. Fra Toftegaards Allé er der desuden en Mængde private Omnibiler, og endelig har jo Staten den store Rute fra Toftegaards Allé og ud til Køge Bugt kørende dér. Jeg har det Indtryk, at vor nuværende højtærede Generaldirektør er en meget energisk og dygtig Mand, der altid har lagt Vægt paa at skaffe Staten Penge, og her tror jeg er et Tilfælde, hvor man virkelig kan tage dette Forhold i Betragtning. Jeg vil derfor henstille, at man bygger en Station dér, hvorved man vil tilfredsstille Befolkningen og tage Hensyn til den store Udvikling af Trafikken.

Nu er der jo altsaa Tale om, at Nærtrafikken skal føres ud til Ballerup, til en By, hvor Udviklingen allerede er ret vidt fremskreden, og hvor Nærtrafikkens Gennemførelse selvfølgelig ogsaa vil øve sin Indflydelse i de nærmeste Aar. Valby er en ret stor By, geografisk set ligger den noget adskilt, og Toget kommer til at løbe igennem det, man kalder Aalholms-Kvarteret. Men det er en Del af Valby, hvor der nu bor en ca. 8 000 Mennesker. Jeg har nu hørt, at det skal være Meningens slet ikke at tage noget Hensyn til disse Mennesker, idet man viser dem ind til Valby Station. Det er vel en 20 Minutters Gang fra deres Hjem, men naar man har anlagt Stationer her inde i Byen, bogstavelig talt ved Siden af hinanden, saa synes jeg dog nok, man kunde tage Hensyn ogsaa til den Del af Befolkningen, der bor derude. Jeg gaar ud fra, at deres Penge er mindst lige saa gode som deres, der bor inde i Byen. Det kan ikke koste ret meget at opfylde Befolkningens Ønske. Toget skal blot standse et Øjeblik, der behøves ikke nogen særlig stor Perron.

Jeg har dernæst endnu en Henstilling, og jeg skal gøre den saa kort som muligt. For en ca. 27 Aar siden var jeg med til at starte en Frøbelbørnehave, og jeg har fulgt den Bevægelse, der her er udfoldet, med megen Interesse, men ved at sætte mig ind i disse Sager er jeg kommet til det Resultat, at vi her kommer til at tale om dem, thi det kan ikke nægtes, at Hjem, som er meget ulykkeligt stillede, f. Eks. naar Manden er død og Konen sidder tilbage med 3—4—5 Børn, trænger stærkt til at have et Sted at sende disse Børn hen, hvis Konen selv er tvunget til at gaa ud og søge Arbejde. Ogsaa for Enkemænd kan det være nødvendigt at have et saadant Sted. Jeg har selv med dette Hjælpe-

arbejde at gøre ude i Valby, og der kommer mange til mig med Ønsker om at faa Børn anbragt, men det er umuligt at skaffe dem Plads.

Der mangler Organisation. Hele denne Virksomhed burde samles under eet Sted. Vi har nu 9 Frøbelske Børnehaver, men hvad forslaar det i en By med 700 000 Mennesker? Disse Haver faar i Støtte fra Staten 9 000 Kr. og fra Københavns Kommune 3 000 Kr., og tillige faar vi noget fra et Par Legater, fra Børnehjælpsdagen og fra en Forening, der hedder „Juletræet“ eller noget lignende. Arbejdet udføres navnlig af unge Kvinder, der uddannes paa Frøbels Seminarium, som i Fjor kunde fejre sit 50 Aars Jubilæum, ved hvilken Lejlighed jeg hørte en saa gammel Skolemand som Viceskoleledertør Svane udtale det samme: at der mangler Organisation, og at enten Staten eller Kommunen burde overtage Arbejdet. Der er jo nogle Kommuner, som har taget den Opgave op at starte Børnehaver og etablere Tilsyn med Medborgere, som ikke selv kan opdrage deres Børn. Jeg ved ikke, om nogen af de ærede Medlemmer har set Smaabørn lege og synge i disse Børnehaver, men jeg kan sige, at paa mig har det virket kolossalt, og jeg kan tilføje, at mange Lærere og Lærerinder har sagt mig, at Børn, der kommer fra disse Steder, er langt mere modtagelige for den Undervisning, de skal have i Folkeskolen, end andre Børn.

De 9 000 Kr., Staten for Tiden yder som Hjælp, er jo ingenting. Det er meget godt, at Stat og Kommune og private Folk med yder Hjælp til Arbejdet, men der mangler Oversigt og Samling af det hele. Vi har vist ca. 100 Institutioner her i Stor-københavn inden for dette Omraade, hvoraf nogle er private, og andre er under kommunal Opsigt; det er navnlig Chefen for Sundhedspolitiet, Hr. Schepelern-Larsen, som jeg har haft med at gøre, naar det drejede sig om at faa anbragt et Par Børn mere, end der egentlig maatte være. Der er Masser af Børn, der ikke kan skaffes Plads til, og jeg vil gerne her støtte det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og andre, som har taget denne Opgave op. Den er mere alvorlig, end de fleste af os tror. Børnene kan ikke længere være ude paa Gaderne, det er umuligt paa Grund af den Trafik, der efterhaanden har udviklet sig. Der maa i det hele taget et andet System ind i Opdragelsen.

Den Institution, jeg nævnte før, Frøbels Børnehaver, har i Aar et Underskud paa 5 023 Kr., og jeg ser, at en hel Del af